

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین یوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۱۲ اگست ۲۰۱۷

تنظیم و ویرایش: AA-AA

تا نهایتِ طراوت

نسیم طراوت آفرین یادت در صبحگاهِ روشن ذهنم می‌وزد و ابتدائی ترین کلامم را از
کلکین های شکسته دل روی بالهای سبز هوا می‌رهانم، برایت از مهر سخن می‌گویم.
ای نیمه وجود من!
در پندار آشفته من جاودانه مکان گزین؛ شاید گلبن خشکیده احساسم میان چشمه سارِ پاک
قلبیت تا نهایتِ طراوتِ سبزینه رسد.

یغما

شب نجوای دلگیر ملال داشت و در دهکده تنهایی رودبار حسرتزده اشک، جوهر
آرامشم را به یغما برده بود، یک آسمان ستاره در سوگ دلم عزادار بودند. با روح ملول
و گرفته کنار تنور داغ عذاب نشسته بودم و از سقف درد بر سرم، سیماب ناچاری
می‌ریخت.
ناگاه صدائی مرا به مهمانی واژه‌ها فراخواند و عبارات عشق روی کتاب دلم، کامل شد.
انگار چراغی در شاهراه شبزده ذهنم فروغ گرفت و باز معراج عاطفه را گذر کردم و
از نور نگاه او سخن گفتم که، بشارت هستی را در من آفریده بود.

(ناهید "غزل" غنی زاده)